

ΗΡΩ ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΥ - ΛΑΖΑΝΑ

Στις 6 Ιουλίου 1980 μᾶς ἄφησε γιὰ πάντα ἡ πολύτιμη συνεργάτιδά μας καὶ ἐξαιρετικὴ ἑλληνίδα ἐπιστήμονα Ἡρῶ Λιναρδάτου-Λαζανᾶ, ὕστερα ἀπὸ ἄρκετὰ μακριὰ ἀρρώστια ἐναντίον τῆς ὁποίας πάλεψε μὲ ὑπομονὴ καὶ θάρρος.

Ἡ Ἡρῶ Λαζανᾶ ἦταν Διευθνήτῃς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ ἀποτελοῦσε δείγμα συνδυασμοῦ ἐπιστημονικῶν ἱκανοτήτων ὑψηλῶν καὶ δραστηριότητας σπάνιας, συνδυασμοῦ καὶ χαρακτηριστικοῦ τῶν πολιτῶν τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας τῆς τῆς Κεφαλονιάς.

Γιατὶ ἡ Ἡρῶ ἦταν γέννημα-θρέμα τῆς Κεφαλλονιάς. Εἶχε γεννηθεῖ στὸ Ληξοῦρι στις 22-9-1922, ὅπου καὶ τέλειωσε τὸ Γυμνάσιο. Ἀφοῦ πῆρε τὸ πτυχίον τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἔκαμε σπουδὲς εἰδίκευσης τὸ 1957 καὶ τὸ 1958 στὸ Λονδίνο, μὲ ὑποτροφία τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου.

Ἀπὸ τὸ 1977 ἦταν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Χημικοτεχνικῆς Διεύθυνσης Δασμολογίου στὸ Γενικὸ Χημεῖο τοῦ Κράτους καὶ τὸ 1978 διορίστηκε μέλος στὴν Ἀνώτατη Ἐπιτροπὴ Τελωνειακῶν Ἀμφισβητήσεων (ΑΕΤΑ) τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Συνέγραψε ἀγγλικά τὴν πειραματικὴ ἐργασία «Φασματοφωτομετρικαὶ μέθοδοι διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σταθερᾶς διαστάσεως καὶ τοῦ τύπου τῶν συμπλόκων ἀλάτων», ποὺ δημοσιεύθηκε σὲ ἑλληνικὴ μετάφραση στὰ «Χημικὰ Χρονικά» (τόμος 25 Α 1960, 55-64). Στὴ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ περιοδικοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ἦταν μέλος καὶ ἡ Ἡρῶ Λαζανᾶ.

Παντρεύτηκε τὸ 1957 μὲ τὸν ἀξιο σὺντροφὸ τῆς Γιώργο Λαζανᾶ, γαιτρὸ-ὕφηγητῃ, κι' ἀπὸ τὸ γάμο αὐτὸ ἀπόκτησε δυὸ λαμπρὲς θυγατέρες ποὺ κι' οἱ δυὸ γονεῖς μαζί ἀνάθρεψαν μὲ σωστὲς κατευθύνσεις.

Ἡ Ἡρῶ Λαζανᾶ ἦταν λεβέντισσα στὴν ψυχὴ ὅπως καὶ στὴν ὄψη. Ἡ παρουσία τῆς ἐνέπνεε ἀσφάλεια. Ἦξερες ὅτι ὅταν ἀναλάβει κάτι θὰ τὸ φέρει σὲ πέρας, εἴτε εἶναι θέμα ὑπηρεσιακό, εἴτε εἶναι οἰκογενειακό, εἴτε εἶναι ἐθελοντικὴ δουλειά.

Ἄλλὰ καὶ τὰ εὐρύτερα κοινωνικά προβλήματα δὲν τὴν ἄφιναν ἀδιάφορη καὶ τὰ ἀντιμετώπιζε μὲ σαφὴ προοδευτικὴ τοποθέτηση.

Θλιβόμαστε ἰδιαίτερα ποὺ ἔφυγε πρόωρα γιατί πολλὰ ἀκόμη περιμέναμε ὅλοι ἀπ' αὐτήν: Γνώσεις, αἰσιοδοξία, συναίσθηση καθήκοντος, θάρρος καὶ ἀγάπη ἀποτελοῦν συνδυασμὸ ἰδιοτήτων ἀπὸ τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ περιμένει κανεὶς σοβαρὴ κοινωνικὴ προσφορά.

Μᾶς τὴν ἔδωσε ὡς τώρα ἡ Ἡρῶ Λαζανᾶ καὶ μᾶς συνήθισε νὰ περιμένουμε καὶ ἄλλη ἀκόμη. Καὶ θὰ τὴν εἶχαμε πράγματι, ἂν ἡ μοίρα δὲν τῆς ἔκοβε τίς μέρες...

Ὁ Σύνδεσμός μας συμμετέχει μὲ τὴν καρδιά του στὸ πένθος τῶν δικῶν τῆς καὶ τοὺς εὐχεται νὰ βροῦν δύναμη καὶ παρηγοριά, ὅπως θὰ ἔκανε κι' ἐκείνη ἂν βρισκόταν σὲ ἀνάλογη θέση.

Στὴν κηδεῖα τῆς, ποὺ ἔγινε στὶς 7 Ἰουλίου 1980 στὸ Α' Νεκροταφεῖο, ὁ Σύνδεσμός μας κατέθεσε στεφάνι καὶ ἡ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου εἶπε τὸν ἐπικήδειο.

A. Y-M